

Cantiones amoris

ANMOEN, Jaromír Nosek

Henry Purcell (1659 - 1695) - Now Winter comes slowly (Fairy Queen, 1692)

Marek Kubát (1975) - Naděje (2022)

Petr Eben (1929 - 2007) - Milovanie bez vidanie (Písne k loutně, 1979)
- I dare not ask

Leopold I. (1640 - 1705) - Suita in D: Courante - Sarabande - Gigue (sbírka svit „Arie“, cca. 1670)

Claudio Monteverdi (1567 - 1643) - Io, che nell'otio nacqui (Madrigali guerrieri et amorosi, 1638)

.....

Leopold I. - Suita in e: Tordiglione - Sarabande - Gavotte

Petr Eben - Quand ce beau printemps
- Ach Gott, wie weh tut Scheiden

Marin Marais (1656 - 1728) - La Rêveuse (Pièces de viole IV, 1717)

Johann Caspar Ferdinand Fischer (1656 - 1746) - Suite Euterpe: Chacone

Jean-Baptiste Lully (1632 - 1687) - Hereux qui peut voir du Rivage (Phaëton, 1683)

.....

Leopold I. - Retirata in E

Jiří Sycha (1979) - Kaskády (2012)

Petr Eben - Jakž jsem tě najprv poznal
- Stratiláť jsem milého

Marek Kubát (1975) - Pokušení (2021)

Giulio Caccini (1551 - 1618) - Dalla porta d'Oriente (Nuove musiche - 1614)

účinkující souboru ANMOEN:

Jakub Michl - viola da gamba

Marek Kubát - arciloutna

Martin Smutný - varhanní pozitiv, cembalo

Jaromír Nosek - bas, umělecký vedoucí

Program s názvem *Cantiones amoris* vypráví příběhy lásky a jejích různých podob. Ať už máme na mysli cit k blízkému člověku či k Bohu, je láska vždy tvořivou silou, která má moc, aby roztály ledy, rozkvetla louka a člověk se radoval ze života svého i kolem sebe. Často sice přichází ruku v ruce i s trápením, boji a neúspěchy, které však, jsou-li překonány, odmění naši duši novou silou, energií a vírou.

Všechny tyto obrazy můžeme v rámci našeho koncertního programu najít nejen v hudbě barokních autorů napříč Evropou (Henry Purcell, Claudio Monteverdi, Jean-Battiste Lully ad.) ale i v kompozicích současných skladatelů (Jiří Sycha a Marek Kubát). Jakými opěrnými pilíři jsou písně z cyklu Petra Ebena „Písně k loutně“ a krátké svity císaře Leopolda I., který byl nejen výrazným panovníkem, ale i komponistou. Příběhy lásky vypráví lidský hlas, viola da gamba, arciloutna, cembalo a varhanní pozitiv – nástroje, ovládané čtyřmi muzikantskými kolegy, které spojuje nejen láska k hudbě, ale i dlouholeté kamarádství.

Informace o interpretech

ANMOEN (ANtico MOderno ENsemble) je komorní hudební uskupení, které se věnuje interpretaci hudby raného baroka a jejímu citlivému propojování se skladbami soudobých autorů. Oživuje kompozice ukryté v archivech a zároveň dává impulz ke vzniku zcela nových hudebních děl. Ansámbl doplňuje dramaturgie koncertů hudebními improvizacemi a díky neobvyklému obsazení, které tvoří vokální bas, viola da gamba, theorba a varhanní pozitiv/cembalo, disponuje velmi specifickým nezaměnitelným tónem. Členové souboru jsou absolventy prestižních tuzemských i zahraničních hudebních škol a spolupracují s celou řadou předních souborů nejen tzv. staré hudby.

.....

Basista a umělecký vedoucí souboru ANMOEN **Jaromír Nosek** vystudoval sbormistrovství na Pedagogické fakultě UK v Praze a zpěv na Pražské konzervatoři ve třídě Jiřího Kotouče a na Hudební fakultě AMU v Praze u Romana Janála a Kataríny Bachmannové. Absolvoval stipendijní stáže na Dartington International Summer School ve Velké Británii, Accademia Chigiana v italské Sieně a na Conservatorio Santa Cecilia v Římě.

Spolupracuje s českými a zahraničními renomovanými orchestry a vokálními ansámby, jako jsou Collegium 1704, Cappella Mariana, Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, Warsawska Filharmonia Narodowa, Concerto Palatino, Gli Angeli Genève, La Venexiana, Wrocław Baroque Ensemble, Douce Mémoire, či Lautten Compagny. Jeho bohaté sólistické zkušenosti zahrnují spolupráci s dirigenty jako Václav Luks, José Cura, Stefano Montanari, Rudolf Lutz nebo Christophe Rousset. Jaromír účinkoval na mnoha mezinárodních hudebních festivalech - Pražské Jaro, Salzburger Festspiele, Festival d'Ambronay, Settimana Musicale Senese, Festival Oude Muziek Utrecht, Bach Festival Montréal, Festival del Centro Histórico de la Ciudad de México aj.

Opernímu publiku se představil doma i v zahraničí např. v titulní roli serenaty *La Senna Festeggiante* od Antonia Vivaldiho, jako Caronte v *Orfeovi* a Seneca v *Korunovaci Poppey* od Claudia Monteverdiho, Ortensio v opeře Antonia Caldary *L'Amor non ha legge*, nebo jako mozartovský interpret v rolích Komtura (*Don Giovanni*), Sarastra (*Kouzelná flétna*) či Figara (*Figarova svatba*), za jejíž ztvárnění byl zařazen do širší nominace na cenu Thálie 2020.

Podílel se na natáčení více než 50 CD, z nichž mnohá získala nominace a prestižní mezinárodní ocenění jako Choc du Monde de la Musique nebo ICMA (International classical music awards).

Jakub Michl hraje na violu da gamba. Vystudoval violoncello na Pražské konzervatoři u Tomáše Strašila, hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, violu da gamba na Trinity College of Music v Londýně u Alison Crum a Vittoria Ghielmiho na Mozarteu v Salzburgu. Mimo to absolvoval mistrovské třídy a soukromé lekce s Jordi Savallem, Wielandem Kuijkenem, Marianne Müller, Hille Perl, Richardem Boothbym, Michaellem Brüssingem, Petrem Wagnerem, Reiko Ichise, Bruno Cocsetem, Irmtraud Hubatschek či Markem Štrynclem.

Je laureátem interpretační soutěže o sólový výstup s orchestrem Hudebního festivalu Znojmo v roce 2013. Svůj zájem o hudbu evropského středověku a hru na fidulu prohluboval na kurzech v Besalú (Medieval Music Besalú) a Vancouveru (Early Music Vancouver) u osobností jako Benjamin Bagby, Norbert Rodenkirchen, Alejandro Fernandez Peralta či Mauricio Molina.

Jakub je zakládajícím členem a uměleckým vedoucím ansámblu Motus Harmonicus a doposud spolupracoval se soubory Musica Florea, In Cordis Ensemble, Czech Ensemble Baroque, Ensemble Damian, Solamente naturali, Les Traversées Baroques, Trinity College Consort of Viols, Greenwich Baroque, Ritornello, ad. Je činný i jako hudební pedagog. Vyučuje historicky poučenou interpretaci staré hudby a violu da gamba, kterou v letech 2011 až 2013 učil jako externista na univerzitě v Cambridge.

Hráč na arčiloutnu **Marek Kubát** získal své první hudební zkušenosti v deseti letech, kdy se začal, jako samouk, seznamovat se hrou na kytaru. Později tento nástroj studoval na Základní umělecké škole v Tišnově u učitele Miroslava Ševčíka a dále soukromě u profesora pardubické konzervatoře Stanislava Juřici. Znalosti v oblasti jazzové kytary a harmonie získával lekce u jazzmena Viléma Spilky. Hru na loutnu vystudoval na Akademii staré hudby v Brně pod pedagogickým vedením Miloslava Študenta. Absolvoval loutnové mistrovské kurzy (Paul Beier, Michael Fields).

Od patnácti let se pohyboval na koncertním pódiu s kapelami různorodého zaměření (např. folkově zaměřený Malevil, jazz-rocková Ha-Kapela, jazzová Mañana, Czaldy-Waldy quartet hrající world music, atd.).

V současné době, kromě komorních projektů, pravidelně vystupuje s různými barokními ansámblu (Capella Ornamentata, Concerto Aventino, Ensemble Damian, Hof-musici, Musica Figuralis, Silva Rerum arte (PL), Societas Incognitorum). Kromě interpretace barokní hudby také často spolupracuje se skladateli soudobé hudby (Tomáš Hanzlík, Dada Klementová, Matěj Kroupa, Katarzyna Szwed, Emil Wojtacki, Vít Zouhar). Jako loutnista je zván k projektům barokní hudby Polské Filharmonie Bałtycké.

Pedagogicky působí na Základní umělecké škole v Tišnově. Spolupracuje s Ateliérem muzikálového herectví na Divadelní fakultě Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. Je bandleaderem a aranžérem jazzové kapely Undistortion.

Klavírista, cembalista a hráč na varhanní pozitiv **Martin Smutný** vystudoval klavír na Konzervatoři Pardubice ve třídě Jany Turkové a Jaroslavy Pěchočové. Poté byl studentem Fakulty umění Ostravské univerzity ve Ostravě ve třídě Ivo Kahánka. Absolvoval také různé mistrovské kurzy a konzultace u klavíristů Jana Jiraského, Jiřího Skovajsy, Miroslava Langer, Borise Krajného, Ivana Kláského a cembalistů Giedré Lukšaitė-Mrázkové, Petry Ždárské, Filipa Dvořáka, Ilony Růčkové a dalších.

Sólově vystupoval s Komorní filharmonií Pardubice, Janáčkovou filharmonií Ostrava a Moravskou filharmonií Olomouc. Od roku 2012 je členem Ensemblu Damian s nímž pravidelně koncertuje, natáčí CD a vystupuje na festivalech jako Smetanova Litomyšl, Opera Praha, MHF Petera Dvorského, Baroko Olomouc či Opera Schratzenbach. Jako sólista Ensemblu Damian provedl s úspěchem novodobou premiéru cembalového koncertu Josefa Antonína Štěpána. Věnuje se komorní hře (např. trio Aperto, Musica Excelsia, Motus Harmonicus a další.) a korepeticím (spolupracoval např. s Kristýnou Vylíčilovou, Barborou Poláškovou, Jiřím Příbylem a dalšími).

Od roku 2011 je učitelem klavíru na ZUŠ „Žerotín“ Olomouc a od roku 2019 také externistou na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého.

Překlady textů

H. Purcell - Now Winter comes slowly

Pomalů se blíží Zima, je bledá, hubená a stará.
Nejprve se třese věkem a potom chladem.
Ač drsnými mrazy otupělé a sněhem zahalené,
přece se Slunce modlí za svou obrodu, a zpívá jako dřív!

P. Eben - I dare not ask

Já polibek bych chtěl, já úsměv bych si přál,
však kdybych obé měl, tu pyšným bych se stal.
Ne, ne, v těch přáních všech jen jedno zůstává,
políbit pouhý dech, jenž líbal ústa tvá.

C. Monteverdi - Io, che nell'otio nacqui

Já, který jsem se do zahálky narodil a v lenosti žil,
který jsem toužil jen po odpočinku a klidu,
trávil jsem nejen hodiny noční,
ale i celé dny na měkkých polštářích,
a v příjemných stínech, vzdálených od všech starostí,
užíval jsem si svěžesti jemného vánku,
bublání potůčku a zpěvu ptáků.

Já sám, po té, co mi ušlechtilý Amor
svou štědrú ranou probodl srdce,
ve chvíli, kdy jsem obrátil svůj pohled k božskému světlu,
které zářilo v těch krásných očích,
a uslyšel jsem andělský hlas a slova,
která se mi jako rubíny a perly zakutálely do srdce,
počal jsem pohrdat klidným životem.
Nezavírám již oči ve světlém dni,
ale někdy, já bdělý milovník, vídám i pozdní noc měnící se v jitro.

Často chodívám tmavým stínem ozbrojen tam, kam mě vede touha.
Já milující válečník musím snášet mnohá strádání,
ať už bojuji s odvážným Hispánem nebo zatvrzelým Belgičanem,
či když v krajině, kde velký Dunaj zaplavuje široká pole,
s hrudí obepnutou železem následuji mezi zbraněmi
jasnou a vznešenou krev svého velkého krále,
na jehož hlavě září koruna se vznešeným diadémem,
kterému nebe darovalo triumfy a vítězství.

Ó navždy slavný, ó stále neporazitelný,
pokračuj, šťastný a úspěšný, i nadále
ve vítězstvích a slavných taženích.
Možná, že jednoho dne má drsná citera opět bez hanby promluví
k tvé velké počtě v hodinu, kdy znovu zazní zvuk zbraní.
Pak zazpívám o tvých ctnostech, vítězstvích a hněvu.
A všichni budou z úzkostí naslouchat plni zděšení.
Hrůzně budou Orientem znít zvony boje
a v němém údivu se zastaví Šítové na velkých válečných koních
před největším z tisíců rytířů a vůdců, kterého již obohatila mnohá kořist.
Ach, velký Ferdinande Erneste, klanět se budou tvému neporazitelnému meči.
Přemožení přenechají ti své koruny a království!

.....

P. Eben - Quand ce beau printemps

Krásné jaro přišlo k nám, uhlídám zem i vodu již se zaskvět,
zdá se mi, že denní jas, lásky čas, jako děti přišly na svět.

Krásný den už nelení, zelení pokryl světa širou dálku,
Amor šípy ozbrojen, kouzlem jen v našich srdcích zažeh válku.

V tento měsíc cítil jsem plamenem lásky rozehřání,
když jsem uzřel v každý čas tolik krás, jež jsou darem od mé paní.

Paní, tys mým pokladem, přijdi sem nad tou krásou k rozjímání!
Květiny nad láskou mou ustrnou, ty však nemáš slitování.

P. Eben - Ach Gott, wie weh tut Scheiden

Jak loučení mé bolí, já v srdci ránu mám, i utíkám do polí, jsem navždy sám a sám.
Po mnoho hodin nemám klid, mé srdce bolem strádá, byť v radostech můžu žít.

V zahrádce plné vláhy jsem kvítí sázival, to zmrzlo příliš záhy, mně v srdci zůstal žal.
Mně zmrzla všechna radost má, má nezabudka krásná, má pomněnka nádherná.

Ten květ, o kterém zpívám, je vskutku zvláštní květ. Té dívky ctnosti vzývám, má sladký, krásný ret.
A očka se jí něhou skví, když vzpomenu své lásky, jak rád chtěl bych dlít u ní.

J. B. Lully - Hereux qui peut voir du Rivage

Šťastný je ten, kdo může hrozivý oceán zmítaný divokými větry
pozorovat z bezpečného břehu.

Blažený, kdo může v klidném přístavu litovat ty,
kteří jsou uprostřed hrůzné bouře.

Oplakávejme nešťastné milence,
vyhýbejme se jejich krutým trýzním!
Chraňme se před útrapami, které nám láska může nachystat
svými falešnými kouzly!
Nechtějme se nalodit a vyplout na moře,
kde klid našeho srdce jistě ztroskotá!

Zůstaňte si na palubách lodí a pečujte o Neptunova stáda,
já chci prchnout před sluncem a horkem dotěrným.
Zde je stín lesa a šumění vln,
a vše mě vybízí k vychutnání sladkého odpočinku.

.....

G. Caccini - Dalla porta d'Oriente

Od východní brány, nebe ozařujíc a mraky zbarvujíc, bílé a jasné svítání přichází
a rosou a vánkem otevírá květy lilií a rozhazuje růže.

Jak zmizel temný závoj, přelíbezná a půvabná mladá dívka zažehla růže na nebi
a purpurovými plameny se dotkla ranního vánku.

Z jejích zamilovaných rtů vystoupil Amor s novými šípy a ona svými perlami duše ozdobila,
a svými sladkými rubíny rozžehla srdce nešťastná.